

ΠΡΥΤΑΝΙΣ *Άγε νυν επειδή τ&λλα πεπόηται καλώς, άπάγεσθε αάυτας, ώ
Λάκωνες, τασδεδϊ ύμεις· άνήρ δέ παρά γυναίκα καί γυνή
στήτω παρ' άνδρα, κδτ' επ' άγαθαίς ζυμφοραίς 1365
όρχησάμενοι θεοΐσιν εύλαθώμεθα αδ λοιπόν αυθις μή '
ξαμαρτάνειν ετι.

ΧΟΡΟΣ Πρόσαγε χορόν, 2παγε χάριτας, 137°

έπί δέ κάλεσον "Αρτεμιν, επί δέ δίδυμον
άγέχορον Ίήιον εύφρον', επί δέ Νύσιον, δς μετά
μαινάσιν δμμασι δαίεται,

Δία τε πυρί φλεγόμενον, επί δέ πότνιαν άλοχον 1375
όλβίαν* εΓτα δέ δαίμονας, οΤς επιμάρτυσι χρησόμεθ'
ούκ έπιλήσμοσιν ήσυχίας πέρι τής άγανόφρονος, ήν
έπόησε θεά Κύπρις.

Αλαλαί, ή παιών.

Αϊρεσθ' άνω, ίαί, ώς έπί νίκη, Ιαί.

Εύοϊ, εύοϊ, εύαϊ, εύαϊ. 13 8ο

1385

13°0

=====

ΠΡΥΤΑΝΙΣ

Άγε νυν επειδή τάλλα πεπότηται καλώς, [1273]
ἀπάγεσθε ταύτας, ὦ Λάκωνες, τασδεδί
υμεῖς· ἀνὴρ δε παρά γυναῖκα καί γυνή
στήτω παρ' ἀνδρα, κάτ' ἐπ' ἀγαθαῖς ξυμφοραῖς
ορχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαθώμεθα
το λοιπόν αὐθις μη ἔξαμαρτάνειν ἔτι.

ΧΟΡΟΣ

Πρόσαγε χορόν, ἀπαγε χάριτας,
ἐπί δε κάλεσον Ἀρτεμιν, [1280]
ἐπί δε δίδυμον ἀγέχορον Ἰήιον
εὐφρον', ἐπί δε Νύσιον,
ος μετὰ μαινάσιν ὄμμασι δαίεται.
Δία τε πυρί φλεγόμενον, ἐπί δε
πότνιαν ἀλοχον ολβίαν,
εἶτα δε δαίμονας, οἱς ἐπιμάρτυσι
χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
ἠσυχίας πέρι της ἀγανόφρονος,
ἠν ἐπόησε θεά Κύπρις. [1290]
Ἀλαλαί, ἰή παιῶν.
Αἶρεσθ' ἄνω, ἰαί,
ὡς ἐπί νίκη, ἰαί,
Ευοί, ευοί, ευαί, ευαί.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ

Λάκων, πρόφαινε δη συ μούσαν ἔτι νέαν. [1305]

ΛΑΚΩΝ

Ταῦγετον αὐτ' ερανονόν εκλιπῶά,
 Μῶά μόλε, (μόλε,) Λάκαινα, πρεπτόν αμίν
 κλέῶά τον Αμύκλαις σιόν
 καί Χαλκίοικον ἀνασσαν, [1300]
 Τυνδαρίδας τ' ἀγασώς,
 τοι δη παρ Ευρώταν ψιάδδοντι.
 Εἶα μάλ' ἐμβη,
 ὡς εἶα κούφα πάλον,
 ὡς Σπάρταν υμνίωμες,
 τα σιών χοροί μέλοντι
 και ποδών κτύπος,
 (ὄχ') ἄτε πῶλοι ται κόραι
 πάρ τον Ευρώταν
 αμπαδίοντι, πυκνά ποδοῖν, [1310]
 ἀγκονίωαί,
 ταί δε κόραι σειόνται
 ἀπερ Βακχάν θυρσαδδῶάν και παιδδῶάν.
 Αγήται δ' α Λήδας παίς
 αγνά χοραγός ευπρεπής.
 Αλλ' ἄγε, κόμαν παραρπύκιδδε χερὶ ποδοῖν τε πάδη
 α τις ἔλαφος, κρότον δ' αμά ποίη χορωφελήταν,
 και ταν κρατίσταν παμμάχον, ταν Χαλκίοικον ὕμνη. [1320]

=====

Αρτεμη ἐσύ παρθένα καί κυρά μας
 ἄς τό κυνήγι κι ἔλα ἐδῶ κοντά μας
 καί τις σπονδές αὐτές ἐπίβλεψε
 καί κάνε νάναι ἢ ειρήνη τούτη αιώνια
 νά πάψει ἀνάμεσά μας ἢ διχόνοια
 κι ὁ ἕνας τόν ἄλλο ν' ἀγαποῦμε —
 ἔλα κυρά μου σέ παρακαλοῦμε.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ

Αντε, τώρα ἀφοῦ ὅλα τ' ἄλλα πήγανε καλά
 πάρτε Σπαρτιάτες σεις αὐτές ἐδῶ
 καί σεις ἐκεῖνες, ὁ καθένας μιά κυρά,
 τά κορίτσια ἀπόναν ἀντρα ἢ καθεμιά,
 κι ἐλάτ' ἕναν τρικούβεργο νά στήσουμε χορό
 χαράς, ειρηνική γιορτή,
 καί στούς καλοῦς θεοῦς νά ὑποσχεθούμε
 νά μὴν ξαναμαλώσουμ' ὅσο ζοῦμε.

ΧΟΡΟΣ

Ελάτε μέ τίς Χάριτες
νά στήσουμε τρελλό χορό
τήν Αρτεμη θέλω νά δώ
μαζί μας νά χορεύει
καί τό λεβέντη χορευτή
τό δίδυμό της άδελφό
πού τούς καημούς γιατρεύει.
Κι ό Βάκχος νάρθει
μέ τή φλόγα στή ματιά
καί μέ τά ξωτικά του
κι ό Δίας ό παντοδύναμος
πού είναι όλος μιά φωτιά
κι ή Ήρα ή άρχόντισσα
ή ξακουστή κυρά του.
Απόψε θέλω νάρθουνε
όλ' οί θεοί, αύτοί κι οί άλλοι,
καί στής μνήμης τό γρανίτη
νά χαράξουνε έτούτη
τήν ήμέρα τή μεγάλη
πού μάς χάρισε τής Κύπρου
ή πανούργα ή Αφροδίτη.
Πήδα, πήδα, χόρεψέ το
πάρ'το μου καί χείδεψέ το!

ΠΡΥΤΑΝΙΣ

Νά μου ζήσεις Σπαρτιατάκι
πές μας κι άλλο τραγουδάκι!

ΛΑΚΩΝΑΣ

Μούσα Σπαρτιάτισσα
τόν Ταύγετο παράτα
πάρ' ακόμα μιά φορά
κατά δώ τή στράτα
πές γιά τού Απόλλωνα
των Άμυκλών τή χάρη
πές μας γιά τούς Διόσκουρους
τής Σπάρτης τό καμάρι
πού γυμνάζονται καί παίζουν
πλάι στού Εύρώτα τά νερά
ώπα, ώπα, ώπαλά!
νά 'ναι καλά ή Σπάρτη μας
πού 'χει όμορφα παιδιά!
πού λατρεύουν τούς θεούς

μέ τραγούδια καί χορούς
καί μέ ποδοβολητά...
Σάν πουλάρια οί κοπελιές
τρέχουν καί πηδάνε
στόν Εύρώτα πλάι κι αύτες
σύννεφο σηκώνοντας
τή σκόνη όπου περνάνε.
Κι όπως σέρνει τό χορό
ή πεντάμορφη κι άγνή
τής Λήδας θυγατέρα
τά μαλλιά τους τά λυτά
άνεμίζουν στόν άέρα.
Βάλε στά μαλλιά κορδέλα
καί σάν έλαφάκι έλα
χτύπα, χτύπα τά χεράκια
νά χορέψουμε ξανά
καί νά πούμε τραγουδάκια
γιά τή μεγαλόχαρη
κι άνίκητη Αθηνά!

Αριστοφάνης: Λυσιστράτη. Μετάφραση Κώστα Ταχτσή. Αθήνα, Πολύπλανο, 1977,
σελ. 118-123. [ACR]